

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko unionin oikeuden mukaista, jos kansallisen oikeuden nojalla kauppasopimukseen liittyvän luottosopimuksen yhteydessä sen jälkeen, kun direktiivin 2008/48/EY⁽¹⁾ 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kuluttajan peruuttamisoikeutta on käytetty pätevästi,
 - a) kuluttajan oikeus vaatia luotonantajalta suorittamiensa lainaerien takaisinmaksua syntyy vasta silloin, kun hän on puolestaan palauttanut ostamansa tavaran luotonantajalle tai esittänyt näytön siitä, että hän on toimittanut tavaran luotonantajalle?
 - b) kuluttajan on luovutettava ajoneuvo BGB:n 358 §:n 4 momentin ensimmäisen virkkeen ja 357 §:n 4 momentin ensimmäisen virkkeen ensimmäisen vaihtoehdon mukaisesti luotonantajalle tämän kotipaikkaan?
 - c) luotonantaja ei syyllisty viivästyksen ajoneuvon vastaanottamisessa, jos luotonantaja on valmis ottamaan ajoneuvon takaisin ensimmäisenä suorituksena mutta kiistää pätevän peruuttamisen aineelliset edellytykset?
 - d) kuluttajan kanne, jossa vaaditaan kuluttajan suorittamien lainaerien takaisinmaksua rahoitetun ajoneuvon palauttamisen jälkeen, hylätään kyseessä olevalla hetkellä perusteettomana siinä tapauksessa, että luotonantaja ei ole syylistynyt velkojan viivästyksen kaupan kohteen vastaanottamisessa?
- 2) Seuraako unionin oikeudesta, että edellä ensimmäisen kysymyksen a–d kohdassa kuvattuja kansallisia säännöksiä ja oikeusperiaatteita ei voida soveltaa, ellei niitä voida tulkita direktiivin mukaisesti?
- 3) Jos kuluttajan vetoamista direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan mukaiseen peruuttamisoikeuteensa voidaan pitää oikeuden väärinkäyttönä myös silloin, kun jotakin direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdassa säädetyistä pakollisista tiedoista ei ole ilmoitettu asianmukaisesti luottosopimuksessa tai myöhemmin,

voiko oikeuden väärinkäytöksi luonnehtiminen perustua erityisesti seuraaviin seikkoihin?

- a) Kuluttaja jatkaa rahoitetun ajoneuvon käyttöä, kunnes tuomioistuin antaa ratkaisun peruuttamisen pätevyyydestä.
- b) Kuluttaja kieltäytyy maksamasta korvausta ajoneuvon käytöstä.
- c) Sopimus on jo päättynyt ennenaikaisesti tai voimassaolon umpeuduttua, kun peruuttamisesta ilmoitetaan, ja pankki on luopunut vakuuksistaan.

⁽¹⁾ Kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY (EUVL 2008, L 133, s. 66).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rayonen sad Svilengrad (Bulgaria) on esittänyt 23.11.2022 – ”SISTEM LUX” OOD v. Teritorialna direksia Mitnitsa Burgas

(Asia C-717/22)

(2023/C 45/19)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rayonen sad Svilengrad

Pääasian asianosaiset

Kantaja: ”SISTEM LUX” OOD

Hallinnollinen lainvalvontaviranomainen: Teritorialna direksia Mitnitsa Burgas

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 ⁽¹⁾ 42 artiklan 2 kohtaa, jossa säädetään tyhjentävästi tullilainsäädännön noudattamatta jättämisestä määrättävistä hallinnollisista seuraamuksista, luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklan 1 kohdan kanssa, tulkittava siten, että tullilain (Zakon za mitnizite) 233 §:n 6 momentin kaltainen kansallinen säännös, jossa säädetään täydentävänä hallinnollisena seuraamuksena rikkomuksen kohteen tuomitsemisesta menetetyksi (omaisuuden tuomitseminen valtiolle menetetyksi), ei ole sallittu? Onko rikkomuksen kohteen menetetyksi tuomitseminen sallittua silloin, kun menetetyksi tuomittu omaisuus kuuluu muulle henkilölle kuin rikkomuksen tekijälle?
- 2) Onko asetuksen (EU) N:o 952/2013 42 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 49 artiklan 3 kohdan kanssa, tulkittava siten, että Zakon za mitnitsiten 233 §:n 6 momentin kaltainen kansallinen säännös, jossa säädetään seuraamusmaksun ohessa täydentävänä seuraamuksena rikkomuksen kohteen menetetyksi tuomitsemisesta (omaisuuden tuomitseminen valtiolle menetetyksi), on kielletty seuraavissa tapauksissa, koska seuraamus merkitsee kohtuutonta puuttumista omistusoikeuteen: yleisesti tapauksissa, joissa rikkomuksen kohteena ollut menetetyksi tuomittu omaisuus kuuluu rikkomuksen tekijälle; tapauksissa, joissa se kuuluu kolmannelle osapuolelle, joka ei ole rikkomuksen tekijä, ja erityisesti tapauksissa, joissa rikkomus ei ole tahallista vaan tuottamuksellista?
- 3) Onko puitepäätöksen 2005/[212] ⁽²⁾ 2 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 17 artiklan 1 kohdan kanssa ja ottaen huomioon unionin tuomioistuimen asiassa C-393/19 14.2.2021 antama tuomio ⁽³⁾, tulkittava argumentum a fortiori siten, että sitä sovelletaan myös tapauksiin, joissa teko ei ole rikos vaan hallinnollinen rikkomus, ja että näiden kahden välinen ero liittyy ainoastaan laajamittaisuutta koskevaan kriteeriin oikeuskäytännössä hyväksytyn, salakuljetuksen kohteen arvon mukaisesti? Onko tässä tapauksessa rikoksen tuottaman hyödyn ja rikoksella saadun omaisuuden sekä rikoksentekovälineiden menetetyksi tuomitsemisesta 24.2.2014 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2005/212/YOS 1 artiklan neljättä luetelmakohtaa ja rikoksentekovälineiden ja rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa 3.4.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/42/EU ⁽⁴⁾ 2 artiklan 4 alakohtaa tulkittava siten, että käsitteellä "menetetyksi tuomitseminen" tarkoitetaan erityisesti seuraamusta tai toimenpidettä, josta määrää tuomioistuin eikä hallintoviranomainen, ja onko tässä merkityksessä Zakon za mitnitsiten 233 §:n 6 momentin kaltainen säännös, luettuna yhdessä sen 231 §:n kanssa, kielletty?

⁽¹⁾ Unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013 (EUVL 2013, L 269, s. 1)

⁽²⁾ Rikoksen tuottaman hyödyn ja rikoksella saadun omaisuuden sekä rikoksentekovälineiden menetetyksi tuomitsemisesta 24.2.2005 tehty neuvoston puitepäätös 2005/212/YOS (EUVL 2005, L 68, s. 49).

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2021:8.

⁽⁴⁾ Rikoksentekovälineiden ja rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa 3.4.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/42/EU (EUVL 2014, L 127, s. 39).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Erfurt (Saksa) on esittänyt 23.11.2022 – HK v. Debeka
Lebensversicherungsverein a. G.**

(Asia C-718/22)

(2023/C 45/20)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Erfurt

Pääasian asianosaiset

Kantaja: HK

Vastaaja: Debeka Lebensversicherungsverein a. G.